

د حج فضيلتونه او گټي او د هغې ځيني احكام

لغة الشئو

فضائل الحج، وبعض أحكامه وفوائده

www.mahadsunnah.com /

www.sarhaan.com

د حج فضيلتونه او گټي او د هغې ځيني احكام

دا يو څو لنډې خبرې دي د حج د فضيلتونو، گټو او د هغې د ځينو احكامو په اړه:

❖ حج څه وخت فرض شو؟

صحيح خبره داده چې حج د هجرت په نهم كال فرض شو، او دا د وفدونو كال وچې په هغې كې سورت آل عمران هم نازل شوى وچې الله تعالى پكې فرمايلي و: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾. او د الله تعالى له طرفه په خلكو باندې د بيت الله حج فرض دى، هغه څوك چې د دې توان ولري چې لاره ورته ومومي.

❖ د حج حكم:

د حج حكم فرض دى، او دا د دين له اركانو څخه دى او دليل يې هغه دي چې پورته په مبارك آيت كې ذكر شو، او همدارنگه په سنتو كې هم ورته اشاره شوې ده.

لكه له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: "اسلام په پنځو شيانو جوړ شوى دى: گواهي وركول چې له الله پرته بل معبود نشته او محمد صلى الله عليه وسلم د الله تعالى رسول دى، او لمونځ قايمول، زكات وركول، حج كول او د رمضان روژه نيول" [رواه البخاري (۸) او مسلم (۱۶)]

❖ آيا حج سمدستي فرض دى؟

هو، حج سمدستي فرض دى، او دليل يې پورتنى مبارك آيت دى، چې په شرعي اوامرو كې اصل دى او په سنت كې هم شته چې په دې خبره دلالت وكړي:

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مور ته خطبه كې وويل: "اى خلكو، الله تعالى پر تاسو حج فرض كړى دى، نو حج وكړئ". [دا حديث امام مسلم ۱۳۳۷ روايت كړى]

له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: "څوك چې غواړي حج وكړي، ژر دې وكړي، ځكه انسان ته كله ناروغي رسېږي، كله سورلى هم وكېدلای شي، او ضرورتونه هم پېښېدلای شي." [دا روايت (امام ابو داود (۱۷۳۲) ابن ماجه (۲۸۸۳) او احمد (۱۸۳۶) روايت كړى]

او په روايت امام احمد كې راغلي دي (۲۸۶۴) "د حج فريضه په جلتى سره وكړئ، ځكه چې له تاسو څخه هيڅوك نه پوهيږي چې څه ورته پېښ كېږي".

[او دغه دواړه روايتونه يو بل لره حسن درجې ته رسوي، وگورئ ارواء الغليل د شيخ البانى (۱۶۸/۴)]

❖ او حج په ټول عمر كې يو ځل فرض دى:

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مور ته خطبه وكړه او ويې فرمايل: "اى خلكو، الله تعالى پر تاسو حج فرض كړى دى، نو تاسو حج وكړئ. يو سړي وويل: هر كال اى د الله رسول، رسول الله غلى شو تر دې چې درې ځله يې وويل، بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: كه ما ويلى وى چې هو نو دا به واجب شوى وى. او بيا به تاسو نه وى اداء كړى" بيا يې وويل: ما پرېودئ تر څو چې ما پرېښودلي استى. بېشكه هغه كسان چې له تاسو نه مخكې وو د خپلو ډيرو پوښتنو او د خپلو پيغمبرانو په اړه د اختلاف له امله هلاك شول". [دا روايت امام مسلم (۱۳۳۷) روايت كړى]

❖ د حج فضيلت:

د حج فضيلت په اړه ډېر احاديث راغلي، ځينې د هغې نه:

✓ **لومړۍ حديث:**

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وشوه چې کوم عمل غوره دی؟ ويې ويل: "په الله تعالى او د هغه په رسول ايمان راوړل، بيا يې ويل: بيا څه؟ ويې ويل: د الله تعالى لپاره جهاد کول، بيا يې وويل: بيا څه؟ هغه وويل: قبول شوی حج"، [دا حديث امام بخاري (۲۶) او مسلم (۸۳) روايت کړی]

د مبرور حج معنی داده:

__ چې په حلالو پیسو وشي.

__ چې په حج کې د فسق، گناه، بې حیايۍ، نه ځان وساتې. __ چې د سنت مطابق حج وکړي. __ چې په حج کې ریاکاري مقصد نه وي، بلکې اخلاص يې پکې مقصود وي، چې وروسته ورپسې گناهونه ونه کړي.

✓ **دویم حديث:**

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی فرمايي چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اورېدلي: "چا چې د الله تعالى د رضا لپاره حج وکړ او فحش خبرې پکې نه کړې، نو هغه به د گناهونو نه داسې پاک راوگرځي لکه په هغه ورځ چې مور زيږيدلی وي" [دا روايت امام بخاري (۱۴۴۹) او مسلم (۱۳۵۰) روايت کړی].

✓ **درېم حديث:**

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: "عمره تر عمره د هغه گناهونو کفار د ده چې د دوی په منځ کې شوي وي او د قبول شوی حج له جنت پرته بل اجر نشته" [دا حديث امام بخاري (۱۶۸۳) او مسلم (۱۳۴۹) روايت کړی].

✓ څلورم حديث:

د مؤمنانو مور عائشي رضي الله عنها څخه روايت دی فرمايي: ما وويل: ای دالله رسوله: آیا موږ له تاسو سره جهاد ونه کړو؟ هغه وفرمايل: ستاسو لپاره تر ټولو غوره جهاد حج دی، قبول شوی حج دی. عايشه رضي الله عنها وفرمايل: زه به د رسول الله صلى الله عليه وسلم لدې وينا وروسته حج پرېږدم". [دا حديث امام بخاري (۱۷۶۲) روايت کړی]

✓ پنځم حديث:

له عمرو بن العاص رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: "او حج مخکيني ټول گناهونه لمنځه وړي" [دا حديث امام مسلم (۱۲۱) روايت کړی]

✓ شپږم حديث:

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: "د حج او عمره ترمنځ ادامه وکړئ ځکه چې دا کار فقر او گناهونه داسې لمنځه وړي، لکه څرنګه چې بنی د اوسپنې، او سرو زرو او سپين زرو زنگ لمنځه وړي" [ترمذي (۸۱۰) او نسائي (۲۶۳۱). دا حديث شيخ البانی رحمه الله په السلسلة الصحيحة (۱۲۰۰) کې صحيح بللی دی]

✓ اووم حديث:

له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: "د الله تعالى په لار کې غازي، حج کوونکی او عمره کوونکی، د الله تعالى ميلمانه دي هغوی ته بلنه ورکړه نو دوی بلنه قبوله کړه، او هغوی چې څه غوښتل ورته يې ورکړل"

[دا حديث امام ابن ماجه (٢٨٩٣) روايت كړی. او شيخ الباني حسن گرخولی په خپل كتاب «السلسلة الصحيحة» (١٨٢٠) كې].

❖ **د حج گټې: الله تعالى فرمايي: (ليشهدوا منافع لهم) ژباړه: دې لپاره چې دوی دخپلو گټو شاهدا ووسي)**

✓ **دیني گټې دي:**

هغه د الله تعالى رضامنتیا، د ټولو گناهونو نه پاکېدل، همدا راز عظیم اجر و نه چې هغه نه حاصلیږي مگر په هغه ځایونو کې، لکه یو د مثال په توګه یو لمونځ په مسجد حرام کې د یو لک لمونځونو برابر دی، همدا طواف د صفا مروا ترمنځ سعی د هغه ځای پرته بل ځای کې نه کیږي.

✓ **دارنگه له گټو نه داهم ده** چې مسلمان پکې یو بل سره لیدنه ده، او د هغوی له احوالو څخه خبرېدل دي، او علماو سره ملاقات دی، او د هغوی نه استفاده کول، او خپلې ستونزې له هغوی سره شریکول.

✓ **دنیوي گټې:** اما دنیوي گټې ځینې له هغې څخه: سوداګري ده، او ټول هغه د کسب طریقې چې حج پورې تړاو لري.

✓ **د حج حکمتونه او هغه چې په نفس باندې اغیز کوي.**

اول حکمت: د حج لپاره سفر کول انسان ته الله تعالى او اخرت رایادوي لکه څرنگه چې د حج په سفر کې خلک نږدې خپلوان او کورنۍ او اولاد او هیواد پریږدي دارنگه د اخرت په سفر کې هم دغه نږدې دوستان پریښودل کیږي.

دويم حکمت: لکه څرنګه چې د حج سفر لپاره چې مقدسي خاورې ته ځي نو د هغې لپاره توخه تياروي نو دا خبره دې راياده کړي چې د آخرت سفر لپاره هم توخه ضروري ده . او په دې هکله الله تعالی فرمايي: **(او خان سره توخه يوسئ او تر ټولو ښه توخه تقوی ده).**

درېم حکمت: او لکه څرنګه چې سفر د عذاب يوه برخه ده، همدارنګه د آخرت سفر هم دی، بلکې ددې پړاوونه له هغې هم سخت دي ، د انسان مخې ته د ساه وتل دي، مرګ دی، قبر دی، حشر دی، حساب دی د اعمالو تلل دي، پل صراط دی جنت دی جهنم دی، خوشبخته هغه دی چې له اور څخه خلاصی ومومي.

څلورم حکمت: او کله چې حاجي د احرام جامې واغوندي نو هغه ته کفن پرته څه نه ياديږي، او دا يې دې خبرې ته راکاږي چې بايد گناهونه نور پريردي، او لکه څرنګه يې چې جامې وويستلي همدارنګه بايد گناهونه هم پريردي، او لکه څرنګه يې چې دوه سپڼي جامې واغوستلي همدا رنگه بايد خپل زړه صفا کړي، او گناهونو سره يې تور نکړي.

پينځم حکمت: او کله تلبیه ووايي (لبيک اللهم لبيک) ددې مطلب دادی ې دغه انسان د خپل رب خبرې ته يې لبيک وويل، نو بيا ولي لاتراوسه پورې په گناهونو کې پروت دی، او د حال په ژبه وايي چې ما گناهونه هم پرېښودل، همدا يې وخت دی.

شپږم حکمت: او د احرام پرمهال له محظوراتو څخه ځان ساتل، او خپل ځان په تلبیه او ذکر مشغوله کول، دا د مسلمان حال بيانوي چې بايد مسلمان داسې ژوند تېر کړي. او په دې کې يې تربيت کيږي او ځان عادتول دي. چې دلته به ځان له مباحاتو نه هم ساتي. ځکه چې الله تعالی پرې دلته حرام کړي، نو بيا به نورو وختونو کې څرنګه د الله تعالی محرماتو ته په هر وخت او ځای کې راتګ وکړي.

ووم حکمت: او بیت الله ته ننوتل چې الله تعالى د ټولو خلکو لپاره د امن خای ګرځولی. بنده د قیامت په ورځ امن ریاډوي. چې دغه امن نه حاصلیږي مګر کوښښ او مشقتونو سره. او تر ټولو ښه امن ورکوونکي عمل هغه توحید دی. او په دې هکله الله تعالى فرمایي: **(الذین ءامنوا ولم یلبثوا ایمانهم بظلم أولئک لهم الامن وهم مهتدون) (او چا چې ایمان راوړ او بیا یې ایمان سره ظلم یعنی شرک ګډ نکړ کړ دهغوی لپاره به امن وي او دوی کامیاب دي).**

اتم حکمت:

او د حجر اسود ښکلول چې دا لومړی څیز دی چې حج عمره پرې شروع کیږي چې دا حاجي ته د سنت پر تعظیم ربیت کوي، او دا چې خپل قاصر عقل په شرعه وړاندې نه کړي، او په دې پوه شي چې الله تعالى خلکو ته کوم شریعت راوړی د حکمت او خبر نه خالي نه دی، او د الله تعالى په بندګۍ خپل نفس تربیت وکړي، او په دې هکله عمر بن خطاب رضی الله عنه فرمایي کله یې چې حجر اسود ښکل کړه: **"زه پوهیږم چې ته یوه تېره یې، نه چاته ضرر رسولای شي او نه نفع، او که چېرې ما رسول الله صلی الله علیه وسلم نه وای لېدلای چې ته یې ښکل کړي ما به نه وای ښکل کړای".** **[[بخاري (۱۵۲۰) (مسلم ۱۷۲۰)]]**

نهم حکمت: او په طواف کې خپل پلار ابراهیم علیه السلام ریاډوي، او دا چې کعبه یې جوړه کړه دې لپاره چې دخلکو لپاره د عبادت او دامن خای وګرځي، او دا چې خلک یې ددې کور حج ته راوبلل، چې بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم راغی او هغه هم دې کور ته خلک راوبلل، دا ښه موخه او یونس او عیسی علیه السلام ترې هم حج کړی، نو دا کور د دغو انبیاءو د یادولو شعار و، او ددوی د ملاقات خای و او څرنگه

به نه وي په داسې حال کې چې الله تعالى ابراهيم عليه السلام ته ددې کور خوړولو او تعظيم کولو امر کړی دی.

لسم حکمت: او د زمزم اوبه څښل ورته د الله تعالى په خلکو باندې د دې مبارکو نعمت وريادوي، چې مليونونو خلکو د وختونو په تېرېدو سره ترې اوبه څښلي، او لا تر اوسه وچې شوي نه دي، او د څښلو په وخت کې يې دعا ته هڅولي د وجې ددې حديث نه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: **"د زمزم اوبه چې هر به نيت وڅښلی شي نيت به يې الله پوره کړي"**

[[ابن ماجه ۳۰۶۲] دې حديث ته امام ابن القيم رحمه الله په خپل کتاب زاد المعاد کې حسن ويلي]

یولسم حکمت: او د صفا او مروا تر منځ سعې ورته د اسماعيل عليه السلام د مور د ابراهيم عليه السلام بې بې هاجرې هغه امتحان وريادوي چې د اوبو پلټلو لپاره يې د صفا او مروا ترمنځ منډې وهلې تر څو داسې څوک ومومي چې د خپل کوچني ماشوم اسماعيل عليه السلام لپاره اوبه راپېدا کړي او له دې مصيبتې يې وژغوري، کله چې هاجرې صبر وکړو او خپل رب ته يې رجوع وکړه نو بايد سړی خو خامخا تکليفونه وزغمي، او صبر وکړي، نو سړی چې کله د ښځې هغه جهاد او مجاهده راياده کړي نو ډېر تکليفونه پرې اسان شي، او ښځو باندې هم ډېر مشقتونه آسان شي،

دولسم حکمت: او په عرفات غونډۍ باندې ودرېدل حاجي ته د محشر د ورځې بېروبار وريادوي، او دا چې حاجي په زرگونو او لکونو خلکو کې په مشقت او ستړيا کې وي، نو د قيامت په ورځ به د هغه څه حال وي کله چې ټول انسانان پخپله لغړ، او نا سنته حالت کې راجمع شوي وي، او دغه يوه ورځ به پنځوس زره کاله وي؟

ديار لسم حکمت: او د شيطانانو په ويشتلو پر مهال مسلمان ځان د الله تعالى په هر ډول طاعت عادي کوي چې انسان بايد د الله تعالى بندگي وکړي اگر که په حکمت او علت يې نه پوهيږي، او دا د الله تعالى د محض عبوديت اظهار دی.

څوار لسم حکمت: او د قرباني کول ورته هغه لويه پېښه وريادوي کله چې ابراهيم عليه السلام الله تعالى امر تطبيقاوه چې خپل هغه تنکی زوي داسې عمر کې حلالوه چې دده لپاره په کارونو کې مرستندوی، او دا چې هغه مينې له اعتبار نشته کله چې د الله تعالى د اوامرو خلاف وي، او دا هم حاجي ته ښايي چې اسماعيل عليه السلام څرنگه د خپل رب تابعداري ته غاړه کېښوده او ويې ويل: **"ای پلار جانه وکړه هغه څه چې تاته پرې امر شوی ته به ان شاء الله ما ووينی له صبر کوونکو څخه"**.

پينځ لسم حکمت: او کله چې له احرامه ووځي او هغه څه ورته حلال شي کوم چې په ده حرام شوي و، نو د صبر په پايله ورته تربيت ورکړی شي، او دا چې له هرې سختۍ وروسته اساني وي، او د الله تعالى د اوامرو منلو پايله خوشحالي وي، او په دې خوشحالي نه پوهيږي مگر هغه څوک چې د ايمان خوند يې ځکلی وي، لکه روژه دار چې په روژه ماتي خوشحاليږي، او هغه څوک چې د شپې په اخره برخه کې راپاڅي او لمونځ وکړي.

شپاړ لسم حکمت: او کله چې د حج اعمالو خلاص شي او هغسې حج وکړي څرنگه چې الله تعالى پرې امر کړی وي او خوښ کړی يې وي، نو الله تعالى نه اميد لري چې ټول گناهونه يې معاف کړي لکه څرنگه چې ورسره رسول الله صلی الله عليه وسلم ورسره په دې وينا وعده کړې: **"چا چې حج او نه يې پکې د شهوت خبرې وکړي او نه يې پکې د فسق خبرې وکړي داسې به له گناهونو راوگرځي لکه څرنگه چې په هغه**

ورخ له موره زېږېدلی وي". [بخاري (۱۴۴۹) (مسلم: ۱۳۵۰)] او د هغه د ژوند نوی مخ خلاص شي چې له گناهونو او خطاگانو پاک وي.

ولسم حکمت: او کله چې خپل اهل او بچيانو ته راستون شي او هغوی دده په راتگ خوشحاله شي دا ورته هغه لويه خوشحالي وربادوي کوم چې جنت کې يو بل سره مخامخ کيږي، او په دې خبره پوه شي چې تر ټولو لوی زيان دا دی چې انسان خپل اهل او بچيان د قيامت په ورځ وبایلي. لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایلي: **"ووايه یقینا حقیقي زیانمند هغه څوک دي چې خپل ځانونه او نفسونه خپل اهل د قيامت په ورځ وبایلي خبردار همدا ښکاره تاوان دی"** (سورة الزمر ۱۵).

د الله تعالی نه دعا کوم چې د هغه د تابعدارې کولو توفیق راکړي. او د هغه کور ته مو بوځي او د هغه په فرض شوو احکامو راتګ وکړو.

وصلی الله تعالی علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه اجمعین

www.mahadsunnah.com / www.sarhaan.com